

CANÇÓ D'INICI

Tinc la gola disposada
Per cridar per tot arreu
I ara que tinc tanta veu
L'alçaré ben forta i clara.

Perquè el cor em crema el pit
I la sang se'm surt a fora
No puc seguir arrupit
Per més que siga mala hora.

Disposem-nos ja des d'ara
A desfer tant d'embolic
Ja tenim prou mala llet
Per alçar ben alt la cara.

No em vingueu ara amb contalles
Que ja sé qui guanya més
La lliçó me l'he deprés
Veient qui es queda les palles.

I nosaltres tu i jo
Haurem d'emprendre el camí
Portant ben reple el sarró
D'esperances i desig.

Com la drecera és molt llarga
No podrem mirar les flors
Ni tampoc beure en les fonts
Portarem àgil la passa.

I a cada lloc
plantarem una esperança
Plena de fets
no de paraules

Lletra i música: Rafa Xambó

QUASI FAULA

Temps a venir, quan ja no quedin
barques en mar ni pescadors en terra,
arribarà pel cantó de llevant
un mariner de fortuna
dalt d'un galió vell,
desarborat i tràgic,
que ancorarà de nit en una platja
allunyada i deserta.

L'home davallarà, solemne, de la nau
i, dret damunt la sorra,
engegarà un bruel que fendirà l'espai
d'un cap a l'altre de la terra.
Serà el senyal, és clar,
però no espereu pas que els morts
surtin a fora de llurs tombes.

Els morts d'avui són molt insolidaris;
pregunten constantment,
demanen garanties,
volen saber com i per què
i al capdavant no es mouen.
Si sentiu el gran crit,
abandoneu-ho tot
i sortiu al carrer.
No passen pas sovint aquestes coses.

(Miquel Martí i Pol / R. Xambó)

LES SENYORES

Als cafés del barris alts
Bevent whisky si són joves
Prenent te si són madures
S'avorreixen les senyores.

Per la lluita contra en càncer
I els tuberculosos pobres
Reparteixen banderetes
Fan col·lectes les senyores.

Fan visites al suburbi
Van a festes lunch i còctels
Organitzen conferències
I obres pies les senyores.

Carregades d'indulgències
Amb capell, renard i joies
I un parell d'ales daurades
Cap al cel van les senyores.

Lletra: Feliu Formosa
Música: Rafa Xambó

MEDITACIÓ ÚLTIMA

Ara és l'hora de dir que el poble persisteix
En les cases bastides on no hi havia cases
En els arbres que creixen on no hi havia arbres
En les noies que estimen per primer cop
En tot allò que comença.

Ara és l'hora de dir
Ara és l'hora de recordar que el poble persisteix
En els carrers amb empedrat antic
En el pont i en l'església
Que han conegut tota la gent del poble.
En tota allò que remembra el passat
Amb un esforç vigorosament actual.

Ara és l'hora de dir que el poble persisteix
En les paraules que inventem cada dia
En la gent que estimem
I en la gent que odiem
En la rutina de la feina
I en la rutina de la muller i dels fills.

Ara és l'hora de dir
Ara és l'hora de recordar que el poble persisteix
En tots nosaltres
En cada un de nosaltres
I que tot allò que hem fet
I tot allò que hem desitjat
És l'essència mateixa del poble
Indestructible.

Lletra: Miquel Martí i Pol

Música: R. Xambó

AMIC

Caminant per mil camins
T'has sentit perdut malalt
Has deixat la casa teua
I t'has llençat al carrer.

Has sortit per retrobar
El viarany que ens ha mancat.
Caminant

Has topat amb els paranys
I entrebancs que t'ha posat
T'has trobat l'ahir desfet
El demà desfigurat.

I ara ens parlen de futur
El futur que ens han negat.
Caminant

Caminant segueix l'anada
Ja sabem que és molt pesat
Amic, company, endavant
Que la ràbia ens omple el sac.

Amic, company, endavant
Ja no ens poden aturar
Que en som molts i anem fornits
D'esperança en el demà.

Lletra i música: Rafa Xambó

CANÇÓ DE VICENT

Vicent vine amb nosaltres
Anem a per l'enemic
Que al nostre company Batiste
Li han pegat i l'han ferit
Vicent, vine amb nosaltres
Anem a per l'enemic.

A mi no em claveu en lios
A casa estic molt bé
Cadascú que s'apanye
I pague lo que ha fet
Jo me'n vaig a ma casa
M'amague en un racó
Si els altres no s'amaguen
Quina culpa tinc jo.

Vicent vine amb nosaltres
A la manifestació
Que al nostre amic Joan
L'han tancat a la presó
Per dir les seues idees
L'han tancat a la presó.

A mi no em claveu en lios...

Vicent vine amb nosaltres
I voràs lo que ha passat
Un home a la teua dona
Li ha pegat i maltractat
Vicent vine amb nosaltres
I voràs lo que ha passat.

A mi no em claveu en lios...

Als vint anys era un covard
Als trenta un esquirol
Als quaranta era un cabró
Vicent als cinquanta anys
Era un gran governador.

A mi no em claveu en lios...

Lletra i música: Rafa Xambó

OBRIM ELS ULLS AL SOL

Obrim els ulls quan s'alça el dia
I reprenen el camí
La raó que ens da la vida
Per destruir els botxins.

Guanyem un sou per sobreviure
Moltes hores de treball
Qui més qui menys passa gana
Això és justícia social.

Que no hi ha treva diu el poble
Llencem al vent el neguit
Que no hi ha treva diu el poble
Llencem al vent el neguit
Oblidem tanta temor
Oblidem tanta temor.

El temps que ens resta del jeure
Alimentem il·lusions
Amb l'ampolla de conyac
El cafè i els cigarrets
La dona, els xiquets i els amos
El neguit i el patiment
La vaga, el sou, la represa
Som la història en construcció.

Llencem al vent les bates negres
Rosega altars i beats.
Llencem al vent tantes medalles
Galifardeus i cabdills
Destronem els fariseus
Destronem els fariseus.

A cops de puny i d'esperança
Refem el nostre país
A cops de puny i de recança
Fem pàtria cada matí
Quan obrim els ulls al sol
Quan obrim els ulls al sol

Llencem al vent les bates negres...

Lletra i música: Rafa Xambó

AMB UN VERS

Mirant-ho bé amb un vers
Poca cosa podrem fer.

Amb un vers no s'apugen els jornals
Amb un vers seguirem vivint la mort
Amb un vers no canvien pas les coses
Amb un vers no s'uneixen els companys
Amb un vers no farem de tots la vida
Amb un vers no s'hi guanya cap batalla
Amb un vers no s'obliden els espants
Amb un vers no derrocarem els monstres
Amb un vers no podrem obrir les portes
Amb un vers no s'acaba la plusvàlua
Amb un vers no tindrem la llibertat.

Tanmateix seguim fent versos
Perquè un vers escrit amb ràbia
Veritats fetes poema
Fa alçar la cella a tothom
I després prendre consciència
La consciència s'organitza
I quan s'apropa el moment
Amb els versos del futur
Tots plegats ens disposem
Per començar el combat (x3)

Lletra i música: Rafa Xambó

ELLA

Ella viu amb tu i viu amb mi
Ella lluita amb tots per l'oprimit
I així té la força de l'esperit.

Llibertat, el teu sol nom
Em dóna forces per a seguir endavant.
Llibertat, llibertat.

Ella és la veu de l'ignorant
El cor del poble que estan matant
El crit de l'home que vol lluitar.

Llibertat, somie amb tu
Jo pense en tu i et porte sempre al cor.
Llibertat, llibertat.

Perquè l'home siga home i no una màquina
Perquè l'home siga digne i no un drap
Llibertat, t'hem de buscar.

Llibertat, el teu sol nom
Em dóna forces per a seguir endavant.
Llibertat, llibertat.

Perquè no et nomene qui no et mereix
Perquè ens dones la vida i l'esperança
Vull que sigues la força del nostre poble.

Llibertat, el teu sol nom
Em dóna forces per a seguir endavant.
Llibertat, llibertat.

Llibertat, somie amb tu
Jo pense en tu i et porte sempre al cor.
Llibertat, llibertat.

Lletra i música: Rafa Xambó